

MŪSŲ LIETUVA

SVEIKINAME SIMĄ KUDIRKĄ P. AMERIKOJE

NR. 21 (1606) – SEMANÁRIO – 1979 M. GEGUŽĖ – MAIO 31 D. – 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Ar turėsime KARDINOLĄ LIETUVJĮ?

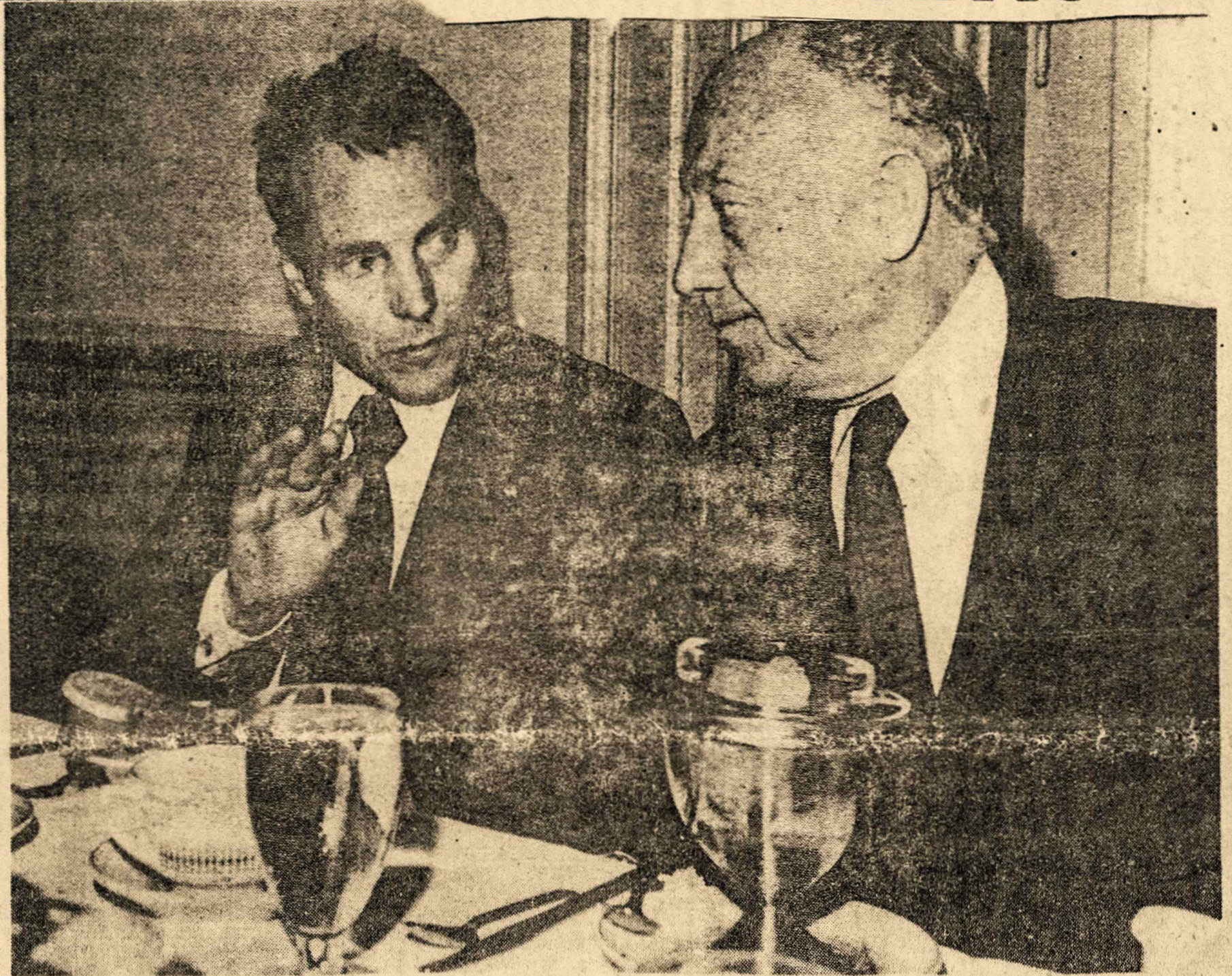
Jei tiesa, kad "in pectore" kardinolas yra lietuvis Julijonas Steponavičius, tai Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė gali šiuo atveju pateikti šias informacijas.

Vysk. JULIJONAS STEPONAVIČIUS yra 68 metų, gimęs Gervėčiuose, Vilniaus apskr., 1911 m.

Nėra arkivyskupas, kaip rašė laikraščiai. Iš 12 vyskupų, kuriuos Lietuva turėjo prieš rusų okupaciją, 1947 metais šis netoli 4 milijonų gyventojų kraštas liko tik su vienu vyskupu – Kazimieru Paltaroku, jau gana senyvu. 1955 m. Roma parinko du naujus vyskopus – Julijoną Steponavičių ir Petrą Maželį. Bet, kadangi jie buvo konsekruoti neatsiklausus valdžios, vysk. Steponavičius, paskirtas Panevėžio pagalbininku ir Vilniaus apaštališkuoju administratorium, vis liko valdžios varžomas. 1958 metais jam tačiau buvo leista paimti Vilniaus arkivyskupijos vairą, bet dar vis nepilnom teisėm – kaip apaštališkasis administratorius. Bet ir taip tuojau (1961 m.) buvo komunistinės valdžios pašalintas ir ištremtas į Žagarės parapiją, už arkivyskupijos ribų. Gi Vilnius buvo patikėtas valdyti kitiems, daugiau ar mažiau „apaštališkiems“, valdytojams. Taip tęsiasi ligi šiol. "Jau praėjo 14 metų, ir ligi šiol nežinau kodėl ir ligi kada liksiu ištremtas iš savo vyskupijos", jis pats skundėsi laiške Lietuvos "Ministrų Tarybai" 1975 metais.

Neseniai Popiežius pasiuntė į Vilnių, į Aušros Vartų šventovę, savo kardinolišką skrybėlę (ieškodamas, aišku, jai galvos).

Ar Julijonas Steponavičius galės užsidėti tą skrybėlę? Ir ar komunistai grąžins jam, Bažnyčiai ir Lietuvos katalikams senąją Vilniaus katedrą, begėdiškai jų paverstą meno galeriją ir koncertų salę?

Simas Kudirka kalbasi su JAV senatoriumi Jacob K. Javits. Pastarojo iniciatyva Vašingtone buvo suruošti pietūs Simui pagerbti. Juose dalyvavo keliolika senatorių bei atstovų rūmų narių, Simas Kudirka su žmona ir motina, G. ir R. Paegliai, R. ir D. Keziai ir kt.

Vysk. J. Steponavičius

Mes, Brazilijos lietuviai, jungiamės su kitais tautiečiais tėvynėje ir išeivijoje, sveikindami lietuvių kardinolą ir dėkodami Šventajam Tėvui už jo tikrai tėvišką rūpestį ir mūsų tėvynės padėjimą. Sveikiname ir savo tautiečius Lietuvoje, kurie savo krikščioniška drąsa ir išverme šiandien stojasi pavyzdžiu visom tautom.

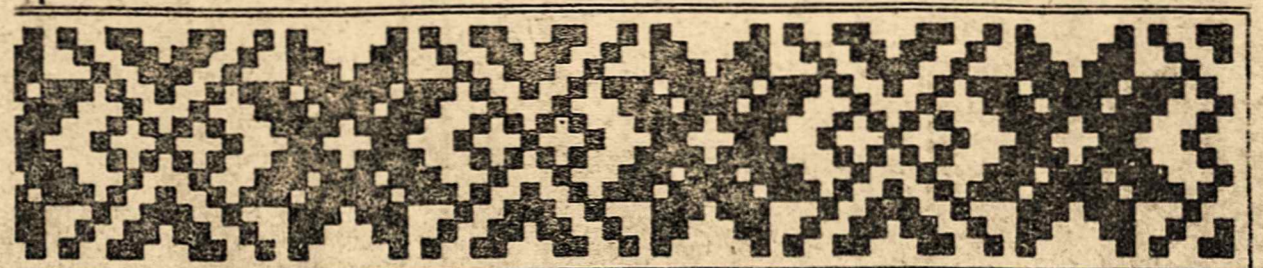
(pg)

"AŠ PRAŠAU, KAD SOVIETŲ SĄJUNGA MANO KRAŠTUI, LIETUVAI, GRAŽINTŲ NEPRIKLAUSOMYBĘ.

"AŠ NESIJAUČIU KALTAS. SAVO TĖVYNĖS, LIETUVOS, NEIŠDAVIAU. RUSIJOS, KURI VADINAMA SOVIETŲ SĄJUNGA, AŠ NELAIKAU SAVO TĖVYNĖ.

"NEPRIKLAUSOMA LIETUVA TURĖTŲ TURĖTI PILNĄ SUVERENUMĄ, LAISVĄ NUO SVETIMOS KARIUOMĖNĖS OKUPACIJOS TAUTINĘ ADMINISTRACIJĄ, SAVĄ TEISINĘ SISTEMĄ IR LAISVUS DEMOKRATINIUS RINKIMUS. SVETIMŲJŲ ŠALIŲ ĮSTATYMAI TADA NEVARŽYTŲ MŪSŲ VALDYMO SI, KAIP DABAR VARŽO RUSŲ. LAISVOJ LIETUVOJ RUSŲ KALBA NEBŪTŲ DOMINUOJANTI KALBA".

(Iš Simo Kudirkos gynybos kalbos, pasakytos 1971 gegužės 20 Vilniuje, Aukščiausiam ok. Lietuvos teisme)

Sveikiname **BALTARUSIJOS** Lietuvos pagrindinį leidinį:

LIETUVIŲ

NAIKINIMAS

"APIE LIETUVIŲ PADĖTI BALTARUSIJOS RESPUBLIKOJE"

Antras sąsiuvinys
Antras leidimas
Vilnius 1978

VENECUELOS
LIETUVIŲ
KAPELIONĄ

KUN. A. PERKUMĄ.

ARTIMO KRAŠTO MUMS ARTIMAS ŽMOGUS

Dar neperdaug pavėluotai, atėjo žinutė iš mums kaimyniškos ir broliškos Venezuelos:

"Birželio mėnesio pirmąjį sekmadienį Venezuelos lietuviai iškilmingai paminės kun. Antano Perkumo 70 metų amžiaus sukaktį".

Kun. Antano Perkumo vardas yra plačiai žinomas Šiaurės Amerikoje ir Europoje, mūsų plačiosios spaudos išgarsintas, nekalbant apie jam neužmirštamą Kiniją.

70-metis jubilatas gimė 1909 metais kovo 27 dieną, Kadagynų kaime, Darbėnų valsčiuje, Kretingos apskrityje.

1927 metais baigė Palangos progimnaziją ir 1932 lietuvių Saleziečių gimnaziją, Italijoje. Išvykęs Kinijon toliau studijuoti, o po to misionieriauti, ten išgyveno, be jokios pertraukos, nuo 1932 iki 1952 metų. Japonų sunkiai sužeistas Hong Konge, 1941 metais, po pusmečio ligoninėje, vėl grįžo našlaičių institutui vadovauti ir įvairioms labdaroms talkininkauti.

Prieš apleisdamas, po 20 metų, Kiniją, jis, pastatė Hong Konge didelę (1200 mokinių) mokyklą, tikslu pagelbėti Sau-Ki-Wan apylinkės, beturčių žvejų ir valčių gyventojų, vaikučiams.

Iš kun. Antano Sabaliausko perima "TĖVŲ KELIO" redagavimą ir leidimą, platina liet. spaudą, nuolat lanko (kad ir šlubuodamas...) lietuviškas kolonijas, kasmet organizuoja vaikų vasaros stovyklas.

1956 m., Šv. Sosto oficialiai buvo paskirtas "Lietuvių emigrantų Misijos Direktoriumi"; nesant konsulato patarnauja tautiečiams ir oficialiuose reikaluose. Mokėdamas svetimų kalbų — patarnauja italams, amerikiečiams, kinams ir dar kitiems.

1955 m., Caracaso mieste, jis įsteigė akademikų skautų sambūrį ir yra jo dvasios vadas.

Kas dar svarbu ir neužmirština yra tai, kad kun. Antanas — pats vienas vienišas — įstengė pastatyti "LIETUVIŲ NAMUS" ...Caracase, su 15 kambarių studentams bendrabučiu. Iš tų kambarių nuomos, jis dabar turi išteklių ir jaunimui ir spaudai ir kitoms tautinėms iniciatyvoms paremti. Jis siuntė savo jaunuolius į liet. įstaigą, Italijoje, ir tą įstaigą dosniai rėmė. Pačius "Lietuvių Namus" jis užrašė: — "Lietuvos Bažnyčiai", jei kada tie namai Venezuelos lietuviams taptų nebereikalingi.

Neišskiriamam Italijos ir Kinijos laikų — mokslo ir darbo Draugui — dvasioje ir bendradarbiavime pastoviai visur visada artimam, ko aš galėčiau ypatingo linkėti ir Dievulio prašyti?

— Tai dar penketą metų išverti savo tikslį, ir nelengvoje misijoje.

Tada mielajam Jubilatui sueitų 33 metai pašvęsti Venezuelos Tautiečiams, o taip pat būtų pasiektas pavydėtinas 75-rių metų amžius, Dievo ir artimo meilės darbais apvainikuotas. Po to, tai jau eitų tikrai nusipelnę "garbingo pensininko" metai.

Fiat!

Magnificat!

Tebūnie tiek ar kitiok laiko, bet visuomet, jam įprastoj — pakilioje džiaugsmo ir Visagaliui padėkos dvasioje išgyventi metai.

Kun. Petras Urbaitis
(1931 — 1951 m. Kinijos misionierius)

(tesinys iš praeito numerio)

Baltarusijos lietuvių kova dėl savo teisių

Pradėta nuo 1944 metų kova dėl savo teisių Baltarusijos TSR lietuviai tęsis toliau. Nuo to laiko, kai pasirodė 1972 m. leidinys "Apie lietuvių padėti Baltarusijos respublikoje", jie rašė šiuos pareiškimus:

1. 1976 m. kovo mėn. TSKP Generaliniam sekretoriui drg. Brežnevui ir TSRS Aukščiausios Tarybos Prezidiumo pirm-kui drg. Podgornui Pelesos ir Gervėčių apylinkių lietuvių.

2. 1978 m. liepos mėn. Baltarusijos TSR Aukšč. Tarybos Prezidiumui Minske Breslajos rajono lietuvių; nuorašas Lietuvos TSR Aukšč. Tarybos Prezidiumui.

3. 1977 m. balandžio mėn. lietuvių Helsinkio grupės narių adresuotas Belgrade vykstančiam Valstybių Pasitarimui, tikrinančiam, kaip vykdomi Helsinky priimti nutarimai.

4. 1978 m. sausio mėn. drg. Brežnevui Pelesos Katalikų Bažnyčios parapijinio Komiteto.

Pareiškimai 1,2 ir 3 dedami sutrumpinti, o 4-tas dedamas pilnai.

1. Pareiškimas drg. drg. Brežnevui ir Podgornui.

"Lietuviai, gyveną Baltarusijos TSR-e, metai iš metų, pradėdami 1944 m., daug kartų kreipėsi į vietinius ir centrinius (Maskvoje) organus, prašydami atidaryti lietuviškas mokyklas, aprūpinti bibliotekas ir skaityklas lietuviškomis knygomis, žurnalais ir laikraščiais, netrukdyti lietuvių meninės saviveiklos, leisti bendradarbiauti su Lietuvos TSR lietuviams. Vietiniai gyventojai skundėsi dėl naikinimo bažnyčių ir nebuvimo kunigų, mokančių lietuvių kalbą. Gyventojai prašė lietuvių apgyventas vietas prijungti prie Lietuvos TSR. Visi tie prašymai nebuvo patenkinti.

Lietuvių padėtis Baltarusijos TSR-e žymiai pablogėjo nuo 1971 m. Iki tų metų dar buvo leidžiama atvykti iš Lietuvos į Baltarusiją su menine programa (dainomis, šokiais, vaidinimais). Nuo 1971 m. Kultūrinis bendradarbiavimas tarp LTSR ir B TSR lietuvių visiškai sustabdytas. Norint atvykti iš Lietuvos į Baltarusiją su menine saviveikla, reikia gauti du leidimus: vieną iš LTSR partinių organų, kitą iš B TSR. Praktiškai tokie leidimai neduodami. Ir kas gi prašys tokio leidimo, jeigu jau vienas prašymas susijęs su rizika? Jei prašys leidimo, saugumas atkreips į tave dėmesį, ir gali būti įtartas nacionalizmu. O lietuviui nacionalistui nėra Vietos Tarybų Sąjungoje.

(...) Tarybinė spauda sąmoningai klaidina skaitytojus, paduodama kelis kartus sumažintą lietuvių skaičių Baltarusijoje. Žurnalas "Mokslas ir gyvenimas" du kartus (1972 m. nr.2 ir 1975 m. nr. 3) skelbė, jog Baltarusijos TSR-e gyvena 8 tūkstančiai lietuvių, o Ukrainos TSR-e 10 tūkstančių. Iš kur gali būti Ukrainoje lietuvių daugiau, negu tose žemėse, kur nuo amžių lietuvių gyventa, ir kurios tik dabar prijungtos prie B TSR?

(...) Lietuvos TSR teritorijoje yra daug rusiškų mokyklų. Kur tik atsiranda keliolika ar net keletas rusų vaikų, ten atidaromos rusiškos klasės arba steigiamos rusiškos mokyklos. (...) Tad kodėl gi Baltarusijos TSR-e vaikai, kurių gimtoji kalba lietuvių, jau nuo I klasės (7 metų) turi mokytis rusų kalbą? Kai lietuviams, gyveną Baltarusijos TSR-e, prašo lietuviškų mokyklų, jiems atsakoma neigiamai dėl mažo mokinių skaičiaus. Tad kodėl gi rusai Lietuvoje naudoja kitomis teisėmis?"

Gale pareiškimo nurodomas Helsinkio Baigiamasis aktas, kuris garantuoja tautinėms mažumoms žmogaus teises, religijos laisvę, teisę į mokslą gimtąja kalba, ir prašoma: leisti atidaryti lietuviškas mokyklas tose vietovėse, kur gyvena lietuviams; leisti lietuviams kunigams apsigyventi ir eiti pareigas Baltarusijos TSR-e; leisti palaikyti kultūrinius ryšius tarp B TSR ir LTSR lietuvių, netrukdyti organizuoti meninę saviveiklą; (...) pašalinti baimės atmosferą, kad lietuvis iš LTSR nebijotų atvykti į svečius pas lietuvių, gyvenančių B TSR-e. Baigiant pareiškimą rašoma: "Apibendrinami tai, kas išdėstyta, prašome pašalinti minėtas nepakenčiamas mus diskriminuojančias sąlygas, kurios trukdo mums jaustis pilnateisiais B TSR piliečiais arba prijungti prie Lietuvos TSR tas teritorijas, kuriose gyvena lietuviams".

2. Pareiškimas Baltarusijos TSR Aukšč. Tarybos Prezidiumui.

"Breslajos rajone nėra nei vienos, net pradinės lietuviškos mokyklos. Kadangi vietoje lietuviškų mokyklų nėra, tėvai siunčia savo vaikus mokytis į Lietuvą. Bet už tat vietinė valdžia juos persekioja. "Pergalės" kolūkio pirmininkas drg. Lovčenko tuos tėvus, kurie siunčia vaikus mokytis į Lietuvą, atleidžia iš darbo, neduoda karvei pašaro arba sumažina 30 arų sklypelį, kuris skiriamas kiekvienam kolūkiečiui.

(bus daugiau)

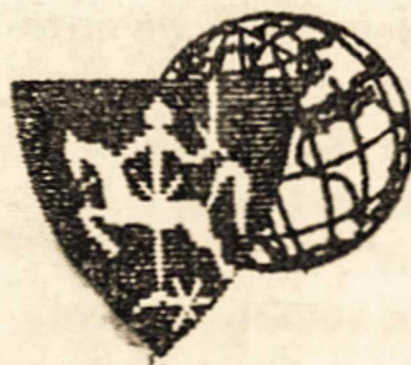
MŪSU LIETUVA

NR. 21 (1606) 1979.V.31

ALIANÇA DA JUVENTUDE

LITUANO-BRASILEIRA

Rua Juatindiba, 28

- Parque da Moóca

- 03124 São Paulo, SP

SIMAS KUDIRKA

“Eu não me considero culpado pois não traí a minha Pátria, a Lituânia. Eu não considero a Rússia, hoje chamada União Soviética, como sendo o meu país... Eu não sou criminoso do ponto de vista das leis internacionais. Minha decisão em procurar asilo, não contradiz a Declaração dos Direitos Humanos das Nações Unidas... Eu não tenho nada a acrescentar a que eu já tenho dito, somente um desejo... Eu peço que V.Sas. concedam a Independência à minha Pátria, a Lituânia”.

Com estas palavras, um jovem marinheiro lituano, contestou e desafiou o tribunal soviético durante seu julgamento em maio de 1971. Seu nome, Simas Kudirka, tornou-se mundialmente conhecido então.

“Kuršiu

Kudirka, rádio-operador de um barco pesqueiro soviético, o “Sovyetskaya Litva”, abandonou-o saltando para o guarda-costas norte-americano, “Vigilant” no dia 23 de novembro de 1970 onde pediu asilo. As duas embarcações estavam fundeadas uma próxima da outra perto da ilha Martha’s Vineyard nas costas de Massachusetts, EUA. A rejeição do apelo de Simas, a brutalidade com a qual ele foi levado inconsciente de volta ao barco soviético pelos russos e o subsequente tratamento dado pelos mesmos, provocaram uma onda de revolta e repúdio no mundo livre.

O capitão Ralph Eustis e os oficiais do “Vigilant” não aprovaram este fato lamentável. Eles tinham consciência que um grande erro estava sendo feito, mas eram ordens superiores e eles não podiam questionar o porquê. Entrementes em terra firme, não havia um consenso entre as autoridades superiores da Marinha e Departamento de Estado acerca do episódio dramático que ocorria a bordo da embarcação americana. O Almirante William B. Ellis, comandante efetivo do 1º Distrito Naval, o qual sob licença por motivo de doença estava afastado do comando, exerceu autoridade, impedindo as funções do comandante em serviço o capitão Fletcher W. Brown Jr. Almirantes e outros oficiais da Base da Guarda-Costeira local e funcionários do Departamento de Estado desnortearam-se não sabendo a quem caberia assumir a responsabilidade para tomar uma posição em relação ao fato.

Demonstrações de protesto de lituanos e seus descendentes varreram as principais cidades americanas. Um inquérito instituído no Congresso após o incidente, desenterrou erros burocráticos de tamanhas proporções que o Presidente Richard Nixon sentiu-se obrigado a condenar publicamente os atos dos oficiais da marinha americana envolvidos no acontecimento. Dentre eles, alguns foram para a reserva para não se submeterem a Corte Marcial, transferidos para outros locais ou rebaixados.

No inquérito do Congresso concluiu-se que foram ignoradas as normas do direito ao asilo, aplicáveis aos refugiados; a sequência de ordens emitidas durante as poucas horas em que Simas permaneceu no barco americano, eram baseadas nos pormenores de uma boa conclusão das negociações sobre direitos

de pesca, tratados então entre americanos e soviéticos. Quando o Almirante Ellis foi avisado pelo comandante Eustis, de que o refugiado S. Kudirka temia pela sua vida em caso de extradição, o primeiro respondeu com uma pergunta sibilina: "Seriam os russos tão bárbaros para se rebaixarem a ponto de executar simples pessoas?". A ordem final, de autoria do mesmo Almirante foi redigida nos seguintes termos: "Se uma solicitação formal fôr apresentada pelos soviéticos, requerendo a extradição, o homem deverá ser entregue aos russos". Esta solicitação, assinada pelo capitão do navio soviético, foi prontamente entregue ao comandante Eustis, acusando Simas Kudirka do "roubo" de 3000 rublos, para justificar sua extradição pela força, para em seguida, Kudirka ser golpeado pelos soviéticos até perder os sentidos a bordo de uma nau americana de guerra.

Posteriormente, por ordem do presidente americano foi determinada uma ampla modificação no procedimento de concessão de asilo político a estrangeiros e criadas novas orientações a serem seguidas pelos Departamentos envolvidos em situações desta natureza.

Simas Kudirka arriscou acreditar piamente de encontrar junto aos americanos o paraíso das pessoas que procuram a liberdade fugindo de regimes opressores. Se êle pudesse naquele momento ter imaginado o preço de sua ilusão, talvez não teria concluído o seu plano conforme premeditado.

Quanto ao nosso personagem, a infeliz vítima da covardia, ignorância e burocracia norte-americana, foi julgado por "trair a sua pátria" e condenado a dez anos de trabalhos forçados na Sibéria. No entanto o que aconteceu à Kudirka é muito mais do que uma mera tragédia pessoal de um jovem corajoso. Faz parte da tragédia de sua nação, a qual foi destituída de sua independência arbitrariamente durante a Conferência de Yalta em 1945. Simas Kudirka cresceu e foi educado já sob o regime russo-soviético, sem ter conhecido a Lituânia anterior, livre e independente. Havia sido despertada no íntimo deste lituano, uma irresistível sensação para conspirar em favor da liberdade, quando se conscientizou sobre o sacrifício do indefeso povo tchecoslovaco que ofereceu resistência às forças soviéticas invasoras nas ruas de Praga em 1968.

Em 1973, após infrutíferos esforços por parte de lituanos junto a membros influentes do Congresso e Departamento de Estado para tentar libertar Simas do cativeiro soviético, descobriu-se que a sua mãe havia nascido no Brooklin e fôra para a Lituânia ainda pequena. Encontrou-se o atestado de batismo na Igreja de Santa Maria dos Anjos do Brooklin em Nova York e então, passados três meses, as repartições oficiais reconheceram a cidadania americana de sua mãe e concederam a mesma condição à êle. Os lituanos dos EUA entraram em ação novamente junto ao Congresso e Executivo, e na época,

CARDEAL LITUANO?

Se fôr confirmada a nomeação do cardeal "in pectore" ser o lituano Julijonas Steponavičius, a União do Clero Lituano no Brasil teria a respeito as seguintes informações:

Dom JULIJONAS STEPONA VIČIUS está com 68 anos de idade, tendo nascido em Gervėčiai, província de Vilnius (Lituânia) em 1911, e ordenado sacerdote em 1936.

Não é arcebispo, e sim bispo titular de Antarado, sempre impedido pelos comunistas a cumprir sua missão pastoral. Sendo, que dos 3 arcebispos e 9 bispos que a Lituânia teve antes da ocupação soviética (em 1940), este país católico de quase 4 milhões de habitantes em 1947 ficara com um único bispo atuante, dom Kazimieras Paltarokas (faleceu em 1958), sendo os outros deportados, exilados ou mortos. Em 1955 Roma escolheu dois novos bispos: dom Julijonas Steponavičius e dom Petras Maželis. Sendo porém consagrados sem a autorização do govêrno, dom Steponavičius, apontado como auxiliar da diocese de Panevėžys e administrador da arquidiocese de Vilnius, ficou "impedido" nas suas funções. Em 1958 foi consentido assumir o govêrno da ar-

diplomatas e políticos tinham um novo elemento a favôr: o Kremlin estava tentando que o Congresso americano aprovasse facilidades comerciais entre os dois países. Para Simas tudo acabou tão inesperadamente como começara a bordo do navio soviético quatro anos antes. A 5 de novembro de 1974, Kudirka e sua família foram autorizados a sair da URSS. No entanto, só quando avistou os arranha-céus de Nova York e o avião pousou no aeroporto Kennedy é que sentiu que tinha alcançado a liberdade.

Hoje, vivendo nos EUA concedeu diversas entrevistas e conferências sobre a sua amarga experiência, tentando alertar o Ocidente de que, apesar da "détente", os soviéticos continuam profundamente empenhados em menosprezar os direitos humanos.

Além de amplamente divulgado pela imprensa mundial foram escritos alguns livros como "Simas" por Jurgis Gliuda, Manyland Books-New York; "Day of Shame" por Algis Ruksenas, David McKay Company, Inc — New York, sobre o ocorrido. Nos Estados Unidos foi feito um filme de longa metragem intitulado "The Deception of Simas Kudirka", apresentado nas escolas secundárias americanas e na televisão pela CBS, a fim de conscientizar as atuais e futuras gerações em relação a episódios concernentes a asilo político e liberdade.

quidiocese de Vilnius, mas ainda sómente com o cargo de administrador apostólico, sem o pleno poder. Foi porém rapidamente destituído (1961) e exilado numa insignificante paróquia de Žagarė, prov. de Joniškis, sendo a arquidiocese governada por administradores mais ou menos apostólicos. "Passaram já 14 anos, e até hoje não sei por qual motivo, e por quanto tempo, vou ficar exilado de minha diocese", ele próprio declarou numa carta ao "Conselho de ministros" da Lituânia, em 1975.

Há pouco tempo o papa João Paulo II enviou ao santuário nacional lituano de Nossa Senhora de Vilnius o seu próprio chapéu cardinalício (procurando, evidentemente, uma cabeça).

Poderá Julijonas Steponavičius usar o chapéu cardinalício, enviado-lhe de antemão pelo Papa? E será devolvida, para a Igreja e para o povo católico lituano (o único país cató-

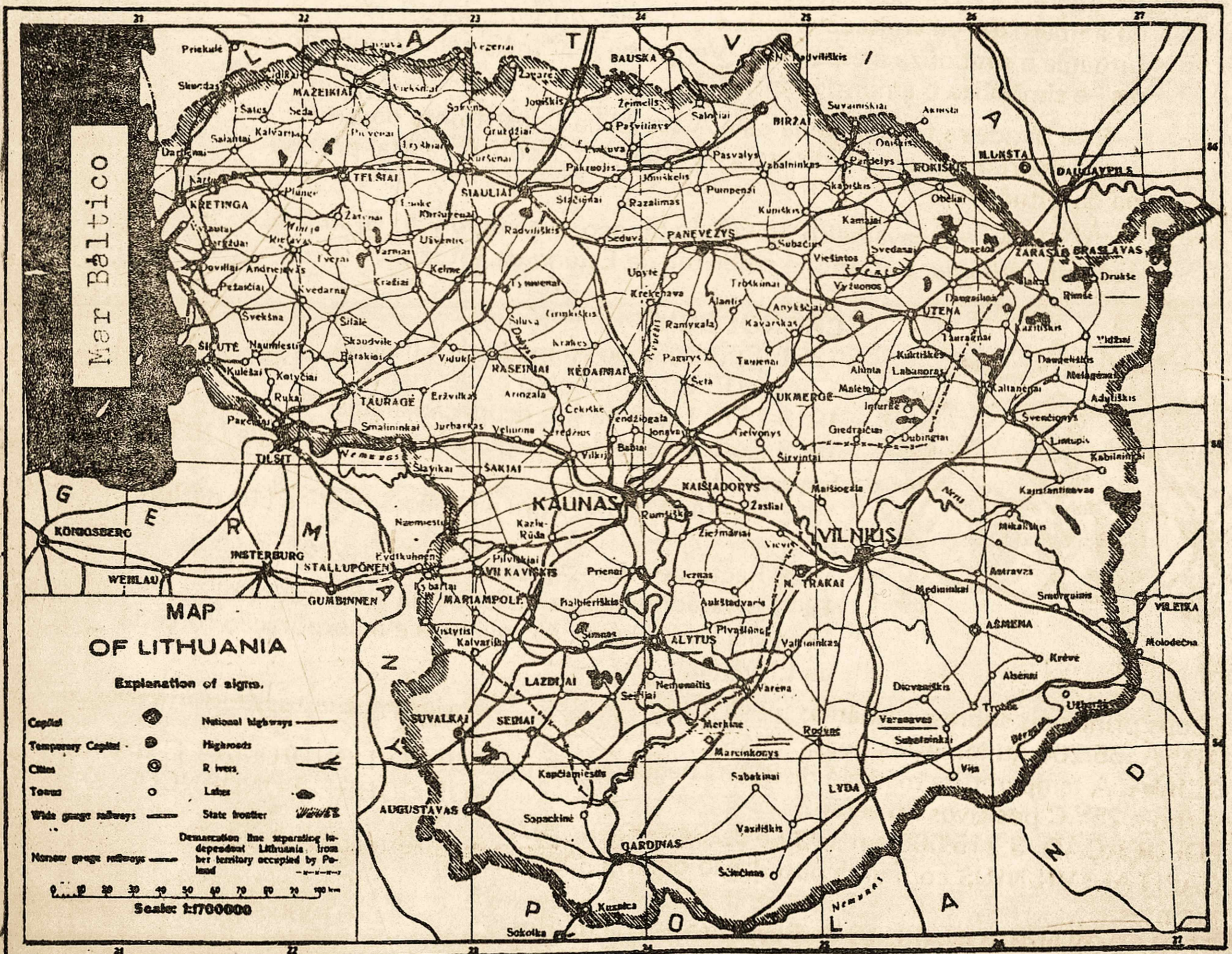
lico na União Soviética), a antiga catedral de Vilnius, vergonhosamente transformada pelos comunistas em galeria de arte e salão para concêrtos? E outras 26 igrejas da capital lituana, fechadas ou profanadas, como o templo nacional de São Casimiro, padroeiro principal da Lituânia, convertido em museu do ateísmo?

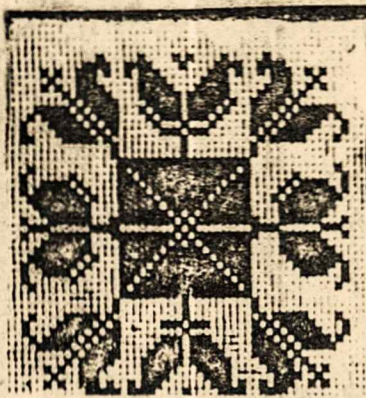
Os lituanos do Brasil (30.000 em São Paulo) se unem com os demais patricios em pátria e no mundo afóra em saudar o cardeal lituano e em agradecer a solicitude pastoral e paterna do Papa João Paulo II.

(pg)

União Clero Lituano no Brasil
Rua Juatindiba, 28 – Pque. da Moóca
03124 SÃO PAULO, SP.

Fone: 273-0338

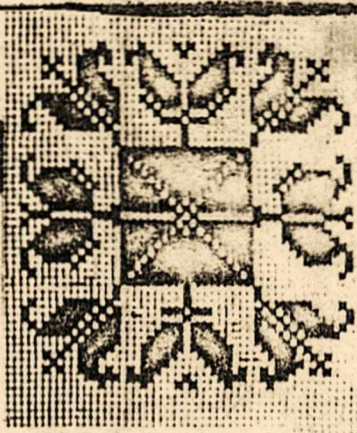

SÃO PAULO SKAUTŲ

Žiūriūbos

PARUŠĖ: EUG. BACEVIČIENĖ

KASDIENINIS GERAS DARBELIS

Laisvajame pasaulyje pilna jaunimo, atliekančio gerus darbus. Jo rasi vietas ligoninėje savanorių darbininkų tarpe ir tolimuose kraštuose, siekiančiuose pakilti iš vargo ir sunkumų.

Šis jaunimas aukoja savo laiką ir jėgas, kovodamas už žmonių gerovę ir šviesesnę ateitį, nes jis tiki, kad tai gražu ir gerai. Jis tiki, kad reikia dalintis žiniomis, per teklumi ir meile, kurią dabar geriausiai išreiškia.

Ši jaunimo armija, didelės senesnių žmonių dalies remiama ir padėrinama stoja savo darbais prieš tuos skeptikus, pesimistus bei šiaip neprietelius, kurie tvirtina, kad šiais laikais tebedirbama už pinigą, kad neverta iš viso ką nors daryti, kad žmonės neverti pagalbos ir nedėkingi, kad kiekvienas tešunta savo padaže, kad visvien nieko nepasieksime, ir kad esame pražuvę...

Skautai tiki kasdieninio gerojo darbelio tikslu ir prasme. Jie galvoja, kad žmogus gyvena tik sau, nepateisina duotos jam progos šioje žemėje, kad gerieji darbai netik naudingi kitiems, bet teikia žmogui vidujinio pasitenkinimo, laimės.

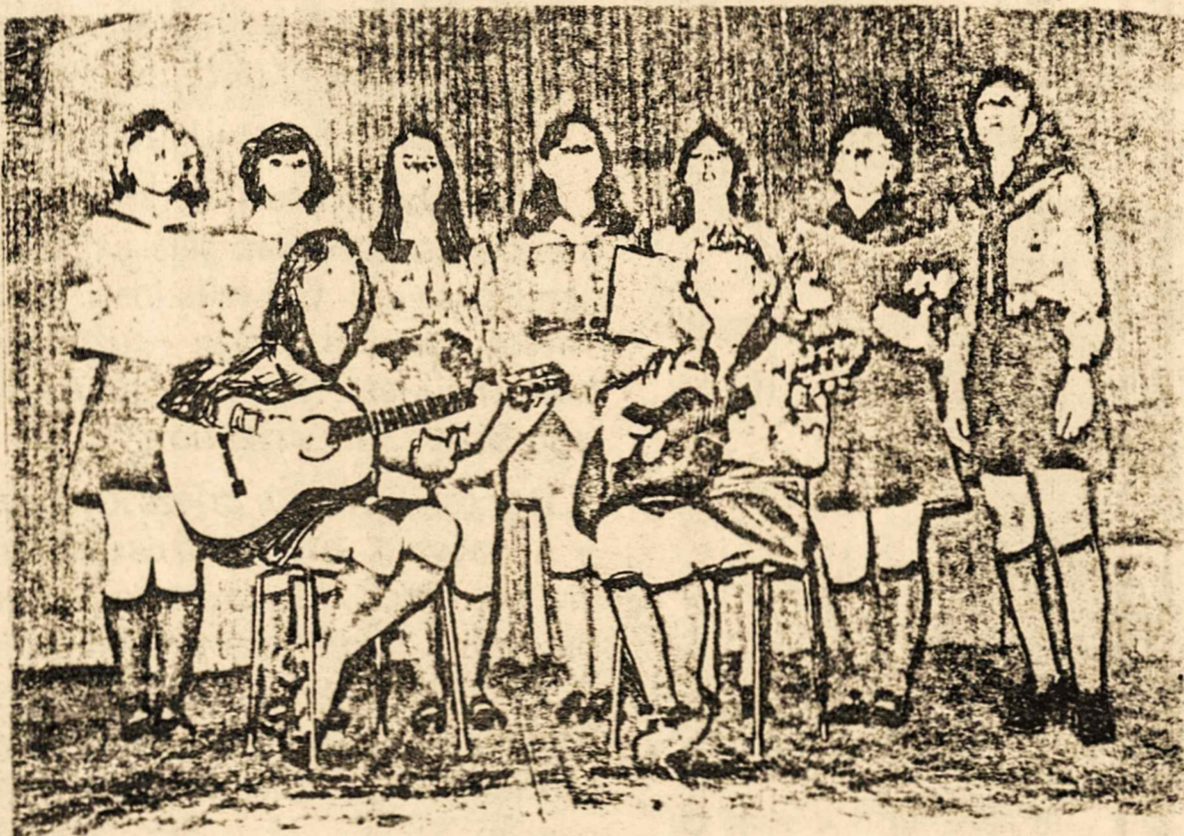
Jaunesnio amžiaus skautas pratinamas prie jam prieinamo gerojo darbelio, vyresnysis raginamas prisidėti dar prie didesnių užsimojimų be kasdieninio įnašo į gerųjų darbų kraitį.

Kad darbai būtų efektingi, visais laikais skautai-ės mokiniai globoti gamtą ir gyvulius, rūpintis mažesniais ir silpnesniaisiais, atlikti savo dalį namuose ir bendruomenėje, ir net rizikuoti gyvybe.

Knygose ir laikraščiuose, — žinoma, ir kasdieniniame gyvenime aplink mus, — užtinkame žmones, kurie vieni atlieka ar atliko didelius darbus. Tas mums įrodo, kad kiekvienas žmogus svarbus, kad jis gali veikti savo aplinką ir palikti sektinus pėdsakus. Žmogus ir silpnas ir galingas, žiūrint kaip jis elgiasi ir kuo tiki.

Skautai-ės priklauso didelei šeimai, kurioje gerasis darbelis tapęs papročiu. Kad ir būdamas vienišas skautas toli nuo kitų tos didelės šeimos narių, jis visuomet gali atlikti savo gerąjį darbą.

Inkilėlis paukščiui, žaislas vaikui, veltui einamos pareigos, dovanotas laikas ir pinigai — visa tai yra gerieji darbeliai, bet taip pat

SKAUČIŲ OKTETAS - RŪTELĖ

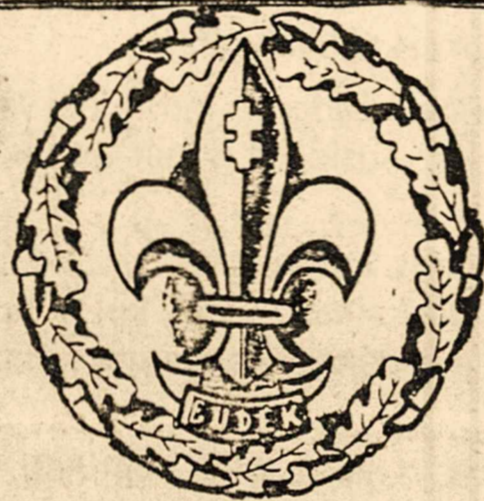
ir padėrinimas, užuojauta, malonus laiškelis arba smagi šypsena kitam.

Maži ar dideli, be cento kišenėje ir su sąskaita banke, skautukai ir skautininkai, vis pagal sąlygas ir sugebėjimas skleidžia gerųjų darbų dvasią žmonių tarpe, nes ji yra skautybės dalis, visur ir visuomet ieškanti būdų pasireikšti. Skautai ir gerieji darbeliai neatskiriama.

O. S.

Rosana Jurčiukonytė, viena iš keturių seserų, šiais metais atlieka skaučių draugininkės pareigas. Kartu su sesutėmis lanko lietuviškas pamokas. Šoka "Rūtelės" šokių grupėje ir dalyvauja skaučių oktete kur parodo savo gražų kontralto balsą.

VIS BUDŽIU!

Esu skautas ir, paduodamas kairiąją ranką, sveikinuosi sakydamas: *Vis budžiu!*

Nuostabu; kaip daug du žodžiai gali reikšti įvairiems žmonėms: visa pareina nuo to, kiek jų pačių įdėta.

Jaunesnysis skautas supranta šiuos žodžius vienaip, senas vilkas kitaip, bet visuomet jie skelbia: "*Budžiu skautiškųjų idealų sargyboje!*"

Tarnaudamas Dievui, Tėvynei ir Artimui, neturiu laiko — ir negaliu sau leisti — snausti. Lavinuosi, kiek galiu; tobulinu savo būdą, kiek sugebu; stiprinu savo sveikatą, kiek išmanau; stengiuosi būti naudingas, kur tik pasitaiko gera proga.

Budžiu teisybės ir laisvės sargyboje. Siekdamas šių idealų, o ypač kovodamas prieš pikta pasaulyje, žinau, kad turiu pradėti nuo savęs.

Čia man padeda įstatai, į kuriuos žiūriu rimtai: jie niekuomet nepasenssta ir nenustoja vertės.

Gyvenant toli nuo Lietuvos, *Vis budžiu!* man turi dar ypatingos reikšmės.

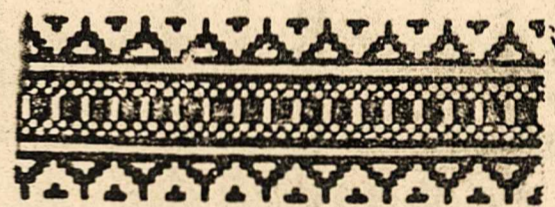
Augu ir mokausi šiame krašte ir naudojuosi jo gerovėmis; tad, mylėdamas jį ir dėkodamas jam, budžiu jo sargyboje. Tačiau giliai jaučiu savo ryšius su Lietuva, ir nė minutės negaliu jos pamiršti. Savo buvime čia žiūriu, be kitų, dar ir labai ypatingą prasmę: skleisti savo tautos kančių ir vilčių istoriją bei kelti balsą prieš daromą Lietuvai nusikaltimą.

Tam uždaviniui atlikti visomis jėgomis stengiuosi būti garbingas lietuvių tautos narys ir jos gyvenimo bei problemų žinovas.

Vis budžiu! taip pat reiškia, kad nesu pasimetęs, kad nebijau ir nevengiu pavojaus, kad žinau, kieno aš pastatytas ir laikomas savo pareigose, ir kad drąsiai žiūriu gyvenimui į akis.

Man nereikia blaškytis, aš galiu gilintis, nes mano galva, širdis ir rankos pilnos įdomių ir naudingų darbų.

Vis budžiu!

SKAUTAI PAGERBĖ MAMYTES

Šeštadienį, geg. 12 d. po draugovių sueigos, Ramovėje, V. Zelinėje, skautai-tės priėmė savo mamytės. Kiekviena skiltis parodė savo talentą, su vaidinimėliais, dainom ir deklamacijom. Vilkiukai ir paukštytės padainavo 3 daineles kurias juos išmokė ir su gitara palydėjo skaučių draugininkė Rosana Jurčiukonytė.

Skaučių oktetas "RŪTELĖ" padainavo 5 dainas mamytėms: Pas motinėle — Kaip verkiančio smuiko — Tykiai, tykiai — O atsimenu namelį — Palankėj, palankėj, j šią dainą prisidėjo skautas vitis Robertas Saldys ir kartu su Beatriz Bacevičiūte suvaidino dainos žodžiais kartu dainuodami.

Po to sekė vaisės ir pasilinksminimas kur skambėjo lietuviškos dainos į kurias visi prisidėjo.

Vedā: M. Vinkšnaitienė
rua Barão do Pirai, 367 - 03145 S. P.

AR TAVO GĖLĖS NESERGA?

Tokį klausimą galime dažnai pastatyti pažiūrėję ir į labai prižiūrimą gėlių vazoną. Yra žymių, kad gėlei ko nors trūksta.

Pamėginkime pastudijuoti gėlių ligų žymes.

Gėlė labai išstisusi, senesni lapai lyg išblyškę. Nauji nelabai auga. Bendras įspūdis, kad gėlė keistai stiebiasi į viršų. Tikriausiai gėlei neužtenka saulės. Gal šalia jos kitos gėlės ir gerai auga, nes joms užtenka šviesos, bet šiai to jau neužtenka. Reikia tuomet vazoną perkelti į šviesesnę vietą. Jos augimas sumažės, bet kamienas tuoj sustiprės ir lapų spalva ims sužaliuoti.

Dar gali būti kita priežastis: gėlė gavo per daug azoto (portugališkai – nitrogeno). Labai dažnai šeiminkės per daug užpila trąšų, kuriose yra per didelis kiekis azoto. Iš viso tie kiekiai skaičiuojami nepaprastai mažais numeriais, todėl labai lengva iš akies trąšas ruošiant perdėti. Tuo atveju sustoti su bet kokiomis trąšomis. Yra kai kurių gėlių labai didelis jautrumas azotui. Trąšos šiandien parduodamos sulig azoto kiekiu, kuris turi būti formulėse paskelbtas ir yra įstatymais tikrinamas.

Senesni gėlių lapai labai susisukę. Nauji lapai neišsivystę. Šita žymė yra įspėjimas, kad gėlei jau per daug saulės, ji yra labai šiltoje vietoje. Gėlė ginasi, nenori išgaruoti per lapus, sutraukia juos ir neleidžia augti kitiems. Reikia tučtuojaus perkelti augalą į tamsesnę vietą, arba kur kiek mažiau šviesos ir ji tuoj atsigaus. Ir tuo atveju geriau sulaikyti bet kokių trąšų vartojimą.

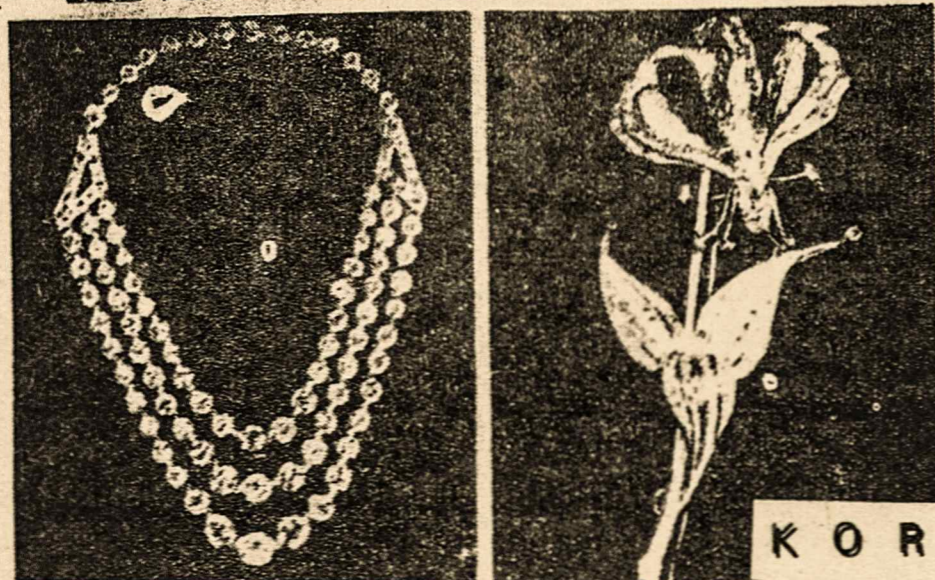
Kaip jau pastebėjome, abėjais atvejais reikėjo sumažinti trąšas. Kykla klausimas, tai kaip atrodo augalas, kai jam trūksta kokių trąšų? Ar yra kokių specialių žymių tuo atveju? Taip yra.

Stebėkime kitą gėlę, kurios žymesnieji lapeliai ima gelsti ir kristi. Nauji lapeliai kažin kodėl neauga. Kamienas nyksta ir neauga nė į lapus, nė į storį, nė į aukštį. Čia jau tipiška žymė, kad augalas neturi iš ko gyventi, taip sakant, neturi valgio. Jam skubiai reikia trąšų. Kadangi nepatyrusiai akiai sunku numatyti, kokių trąšų reikia, tuo atveju geriausia vartoti įvairių trąšų ir mineralų mišinį bet labai atskiestą. Augalas negali gauti iš karto per daug valgio, nes tai pakenktų.

Dar viena įdomi žymė: lapų galūnės pasidaro labai tamsios spalvos ir ima vysti. Apatiniai lapai geltoni ir krinta. Ką tai reiškia? Vandens trūkumas. Užpilti tiek vandens, iki jis pradės eiti per vazono apačią. Po to nelieti iki žemė liks sausa. Tik neužmiršti patikrinti, ar vanduo turi kur iš vazono išbėgti – kitaip susidarys klanas vandens ir užtroškins šaknis.

O dabar pradėkime žiūrėti į savo gėles ir mėginkime suprasti, ko jos prašo, ką jos ženklais rodo. Pamažu išmoksime su jomis susikalbėti. Tai nėra lengva, bet verta išmokti. Labai įdomu.

Botanicus

KORALAI

Koralai buvo žinomi jau gilioje senovėje. Jie vertinami ir šiais laikais, ir moterys visame pasaulyje dėvi įvairiausių koralų papuošalus – karolius, žiedus, apyrankes, sagas ir t. t.

Kas yra koralai? Kur jie randami? Kokios jų spalvos?

Koralai (lotyniškai corallum) yra griaučiai, padaryti tam tikrų vandens gyvūnų. Tai labai kieta medžiaga, kuri susideda iš kalcijaus karbonatų ir kitų cheminių medžiagų.

Koralų griaučiuose gyvena milžiniškais kolonijomis smulkučiai polipai, kurie daugindamiesi nuolat išskiria kalkes. Todėl, kol polipai gyvi, tai tie griaučiai vis didėja ir didėja ir sudaro povandenines milžiniškas rifas – įvairias formas.

Koralų polipai dienos metu susitraukia, o naktį, kada maitinasi, išsitiesia. Polipai maitinasi smulkiais vandens gyvūneliais – mikroorganizmais.

Koralai mėgsta stiprią, šiltoką ir šviesią vandens srovę. Todėl daugiausia jų yra šiltuose atogrąžų vandenyse. Jie randasi vandenyje iki maždaug 40 m. žemiau jūros paviršiaus ir kartais sudaro net daugelio kilometrų išstisus salas, kurios, ypač audros metu, būna pavojingos plaukiantiems laivams. Bet prityrę jūrininkai moka jų išvengti.

Didžiausias pasaulyje koralų salynas randasi rytiniame Australijos pakraštyje. Beto, koralų daug yra Karaibų jūroje, Floridos, Bermudų. Vakarų Indijos vandenyse ir Viduržemio jūroje.

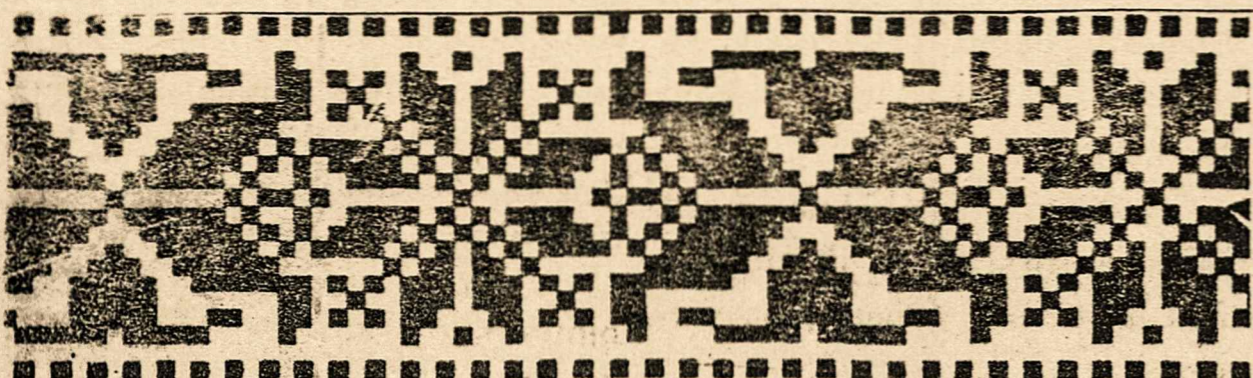
Koralų yra kelių rūšių ir spalvų: raudonų, rausvų, baltų, juodų ir net gelsvų. Jų spalvą nulemia mangano priemaišų kiekis. Filipinuose randami tikrai juodieji koralai. Gi moterys labiau mėgsta raudonuosius, rausvuosius arba baltuosius.

Puošmenoms daryti vartojamas koralas yra labai kietas. Iš jo išdirbami karoliai, apyrankės, žiedai ir kt.

Europoje koralų išdirbiniais pagarsėję yra italai. Ypač mėgiamos yra jų pagamintos sagty, vadinamos „cameo“.

Lietuvoje seniau moterys raudonų koralų karolius vadino „tikriniais karoliais“. Jie kuklioms lietuvišioms moterims buvo dažniausiai vienintelis papuošalas, nes gintaras seniau nebuvo taip plačiai ir gražiai apdirbamas kaip dabar.

Visų karolių išdirbiniai yra brangūs. Bet jie niekad neišeina iš mados. Tinka dėvėti prie kiekvieno moterų rūbo – vidutinio ar puošnesnio ir bet kuriuo metu laiku.

RANKDARBIŲ KURSŲ

Įvairių rankdarbių kursai vyksta taip, kaip anksčiau buvo paskelbta, t. y. kiekvieną šeštadienį 9–12 val. Jaunimo Namuose.

Kursantės pasirenka rankdarbių sritį kokią nori: jau 4 audžia lietuviškas juostas, 3 praktikuojasi tapybą ant medžiagos, 5 mezga su kabliuku ir 1 siuvinėja rankoves liet. tautiniams rūbams.

Kursų instruktorės kol kas yra šios: agr. Magdalena Vinkšnaitienė, Onutė Korolovienė ir Vera Skurkevičienė.

Laukiame daugiau kursančių – mergaičių ir moterų. Už mokslą mokėti nereikia, o registracijos mokestis tik 20 kruz.

Lietuviškas priežodis sako: *ką išmoksi, ant pečių nereikės nešioti. Gi mokytiis jūg niekad nėra vėlu.

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TO LI MIEJI KVA DRA TAI

TARYBINIAME DVARE

Apie persikėlimą kitur ir kalbos negali būti. Per žiemą agitacinis darbas, o čia dabar užgriuvo pavasario sėja. Svarbiausia pareiga prižiūrėti, kad ji "planingai" būtų pravesta.

Tai pirmasis tarybinių ūkių karštymečių. Partija ir vyriausybė "tinkamo sėjos darbo pasiruošimo" kolchozuose labai žiūrėjo. Tai irėjo su tokiais pat trimitais, kaip vėliau derliaus nuėmimas ir rudėnį – grūdų atidavimas valstybei.

Bet valsčiaus raštinėje ta sėja atrodė vienaip, o kolchozų laukuose kitaip. Dar balose apačioje ledas gulėjo, kai jau pradėjom kolchozus lankyti. Darbo turėjome apščiai, nes kolchozų priviso daug. Kartenos apylinkėse aš pats buvau net dvidešimt vieną jų suorganizuojant. Kokių ten pavadinimų nebuvo. Renkasi vis kur tik labiau komunistiškesnis. "Pirmyn", "Lenino keliu", "Pionierius", "Pergalė", "Raudona vėliava", o Kartenos pašonėje "nušvito" – "Raudonoji žvaigždė". Šis turėjo per 400 ha žemės, trisdešimt šešis arklius, dvidešimt keturias karves, tris veislines kiaules ir šimtą dvidešimt vištų. Nedaugiau ką iš gyvulių teturėjo ir kaimyninis – Kulupėnų kolchozas, nors šiame žemės buvo iki 900 ha.

Tikrinome kolchozų sandėlius, jų sėklas, ar jos švarios. Moterys rinko sėklines bulves ir, kur didesnės, skaldė pusiau, kad tik sodinimui nepritrūktų. Prie jų stovėjo brigadierius, žiūrėdamas, kaip jos dirba, bet tikrumoje saugodamas jas, kad berinkdamos neįsikvištų užantin kokios bulvės ir neparsineštų namo.

Tikrinome, ar parengti arklių apkinktai, ar pakaustyti arkliai. Vyrai jau buvo pavaryti prie pavalkų tvarkymo. Matyt, ne kaip juos susidėjo, uąbaigę miško vežimą ir kelių taisymą, tai dabar viskas trūkinėjo, permirkę per žiemą. Jie skundėsi, kad nėra medžiagos net pavadžiams.

– Duokit geležies, neturim kuo arklius pasegti, o tai slidinėjasi, kaip karvės ant ledo, – šaukia kalviai. Skundžiasi ir vinių trūkumu.

– Praeitą savaitę visą geležies gabalą suskaldėm, buvom dar turėję kietesnės, vinių pasidarėm ir pasegėm kelis. Dabar jau ir ta baigėsi, – dejuoja kalviai kai brigadierius reikalauja iš jų "plano".

Kalvio darbas ne tik nelengvesnis už kitų, bet ir pirmos eilės, nes nuo jo pareina viso kolchozo sparta. Jei dalgis nulūžta ar nuoraga reikia keisti, tai čia gali kiek nori Staliną garbinti, darbas pats nepasidaro.

Geležies, ypač vinių, miesto krautuvėse tik tarpais teatvežama. Būdavo, atveža, tai staiga išperka, ir baigta. Ir vėl lauk ištisis mėnesius. Panašiai, kaip ir su žibalu. Jeigu kolchozas nepaskubėjo žibalo atsivežti, tai ir dainuok, degink balanas, ligi sekantis transportas atsiras ir vėl atveš.

Kolchozo raštinės ir pirmininko su brigadieriais trobos beveik visuomet buvo žibalu apsirūpinusios, bet kitur rūksta balanėlės, ir gana. Iš tolo vakare, atrodo, tie langai, sakytum, kaip gyvi vaikštinėja. Tai priartėja su plačia šviesa, tai nutolsta, beveik pranykdami, lyg šmėklos ar velnaičiai.

Trobesiai jau daug kur sukrypę, sutrūnijusiais sienojais, prakiurusiais stogais. Nors sklypų ežių panaikintos, bet trobesiai, kaip kokios salelės, kyščioja iš kolchozo lauko. Visa dar laimė, kad ūkininkams nereikia keltis į vieną vietą. Šitaip gyvendamas, vis dar jautiesi ne taip su kolchozu suplaktas. Bent su namiškiais gali garsiai pasikalbėti, nereikia sienų bijoti.

Vienur kitur riogso trobų pamatai. Tai buvusių sodybų žemės. Mat, pradžioje buvo pradėję, sovietiniu pavyzdžiu, trobesius vienoje vietoje centruoti, bet tik nuostolių žmonėms pridarė. Nuvertus stogus, kai prieita prie sienų, tai daug kur tik parūko sutrūniję sienojai, nutrūkinėję sąspargaliai. Ligi atėjo parėdymas sustabdyti, ne vienas nustojo savo namų ir paskui, kaip pakeleivingas, kitur priima-

mas prašėsi. Vėliau kurį išstampė paskutinius savuosius kaimynai ar kareiviai. Panašiai atsitiko ir su ištremtųjų trobesiais. Palikti be priežiūros, niekieno negyvenami, jie riogsojo kaip skeletai su išbadytomis akimis. Tie langai ir išimtos durys labai nejuokų įspūdį darė. Kur valdžia nebuvo spėjusi paskirti žmonių apsigyventi, visi buvo vežami sunkvežimiais kurenti.

(bus daugiau)

SKAITYTOJAI RAŠO...

ARIZONA STATE
UNIVERSITY

May 10, 1979

Nossa Lituania
Caixa Postal 4421
01000 Sao Paulo, SP.
Brasil

Gentlemen:

Please send me your publication Cronica da Igreja Catolica na Lituania with excerpts from N° 32 of the Lithuanian samizdat Chronicle.

Very truly,

Rolf Ekmanis
Professor

Slavic Languages e Literatures

MIELI TEVAI SALEZIECIAI
IR MŪSŲ LIETUVA

Dėkoju už V.O. Kuliešių pagarbimą ir už mano su kun.Petruku pasikalbėjimo išspausdinimą. Gal mes esame mažesni ir menkesni, negu mus aprašėte.

Reikalas buvo mano pamirštas. Mūsų Lietuvos 30 metų numeris tik perskaiteš prisiminiau kad nebuvau pasveikinęs ir taip nepagelbėjau spaudai, kurią šiais laikais yra taip sunku išlaikyti ir dar leidžiant kas savaitė. Būkite visi štabo darbuotojai ir jūsų mielas klebonas nuoširdžiai pasveikinti.

Mielam kun. Petrukui už viso puslapio išspausdinimą, nuoširdžiai dėkoju. Prašau pasveikinti visus mūsų gimines ir Sanpaulio mielus draugus ir pažįstamus.

Visada su jums, Vincas ir Onute Kuliešiai.

Priede 30-mečiui MŪSŲ LIETUVOS 30 dolerių auka – čekis.

V.O. Kuliešius

A. Augustaitis

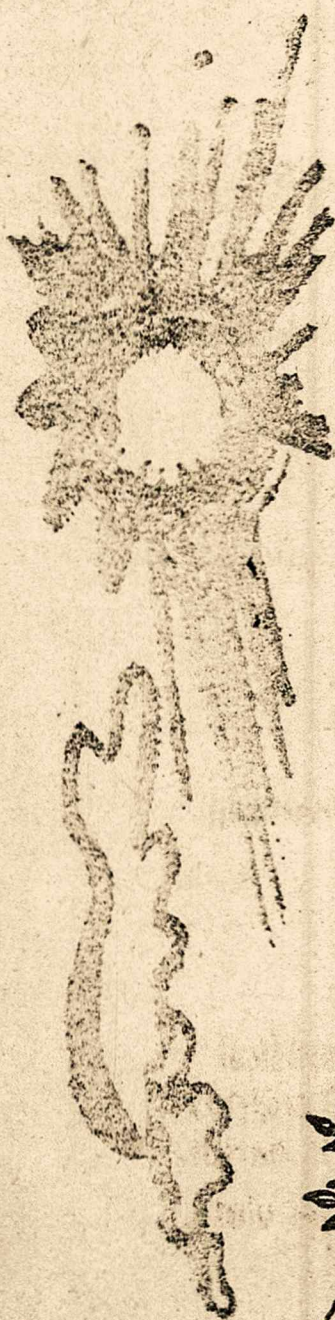
"VOLUNGĖS" CHORUI

Broliai, broleliai, mielos seselės.
paduokit dainų spintelės raktelius.
Toli nuo gimtosios šalelės
išgirsti liaudies dainų žodelius.

Liaudies žodeliai, mamos nameliai,
niekas – gali nupirkti
Jie išauginti, jie išgyventi, visi sunkumėliai
jū niekas gali užmiršti.

Broliai, broleliai, mielos seselės
paduokit dainų spintelės raktelius.
Tolimoje šalelėje liūdno dienelės
o šios dainelės, palengvins vargelius.

Mes atsakysim su širdžia visa,
Jūsų skausmus, Jūsų džiaugsmus.
Mums pasikeis svetimoji našta,
ir lietuvio vardas čia nepražus.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS ŽINIOS

SIMAS KUDIRKA

SIMAS KUDIRKA atskrenda gegužės 31 dieną, 9,30 val. ryto. Kviečiame visus jį pasitikti Congonhas aerodrome, kas galėtų, tautiškais drabužiais.

SIMAS KUDIRKA kalbės lietuviams birželio 3 dieną, sekmadienį, 3 valandą p.p., Seselių Pranciškiečių salėje, Vila Zelinoj.

Nepraleiskite retos progos išgirsti jo pergyventą epizodą, aprašytą viso pasaulio spaudoj, apie jį išleistos kelios knygos, to įvykio padarytas filmas.

Jis taip pat kalbės apie šiandieninę Lietuvą padėtį.

PAGERBIMO VAKARIENĖ

Tą pačią birželio 3 d., 19 val., Jaunimo Namuose, rengiama vakarienė, jo pagerbimui.

Kviečiam visus dalyvauti. Reikalinga rezervuoti vietas, kad galėtume iš anksto žinoti kiek vietų bus reikalinga.

Skambinkite sekanciais telefonais: 63.73.44 (J. Tatarūnui) 273 0338 (Šv. Kazimiero Parapijai), 63.5975 (Šv. Juozapo Parapijai V. Zelinoj), 246.2741 (Alg. Sliesoraičiui) ir 274.1671 (Mag. Vinkšnaitienei).

LITUANIKA yra VISŲ lietuvių!

JONINĖS LITUANIKOJ

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ, ateinančio birželio 24 d., rengia didelę išvyką į LITUANIKĄ.

Bus pietūs – "churrasco", žaidimai, pasilinksminimai ir kt. Kartu bus minima Gedulo Diena (Liūdno Birželio prisiminimas), su ekumeninėm mišiom.

Pirmą kartą dalyvaus Latvijos ir Estijos kolonijos.

SVARBUS PRANEŠIMAS SKLYPININKAMS

Tą dieną sklypininkams bus įteikti nuosavybės dokumentai (escrituras)

PELNAS

Pelnas skiriamas jaunimui vykstančiam į IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą.

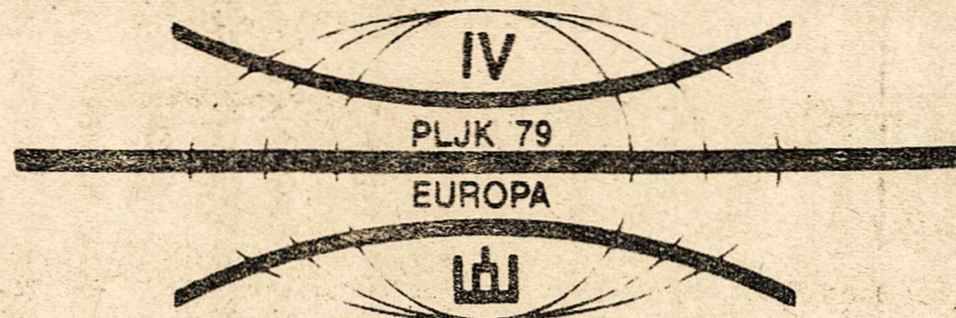
DALYVAUKITE VISI

turėsite progos praleisti linksmai tą sekmadienį ir kartu paremsite mūsų jaunimą.

PAKVIETIMAI

rezervuokite tais pačiais telefonais, arba asmeniškai abiejuose parapijose, pas Brazilijos Lietuvių Bendruomenės ir Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos narius.

Galima užsisakyti taip pat autobusuose vietą.
IKI PASIMATYMO!

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV WELTKONGRESS DER LITAUISCHEN JUGEND
IV LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

BLB-nės Finansų Komisija kreipės į lietuvišką visuomenę prašydama paremti jaunimą vykstantį į IV PLJ Kongresą.

Šią savaitę prisidėjo dar sekantys rėmėjai:

11. Com. Estanislau Meliūnas	1.000,00
12. João Šermukšnis	2.000,00
13. Jonas Bratkauskas	1.000,00
Anksčiau jau gauta	9.000,00

Iš viso 13.000,00

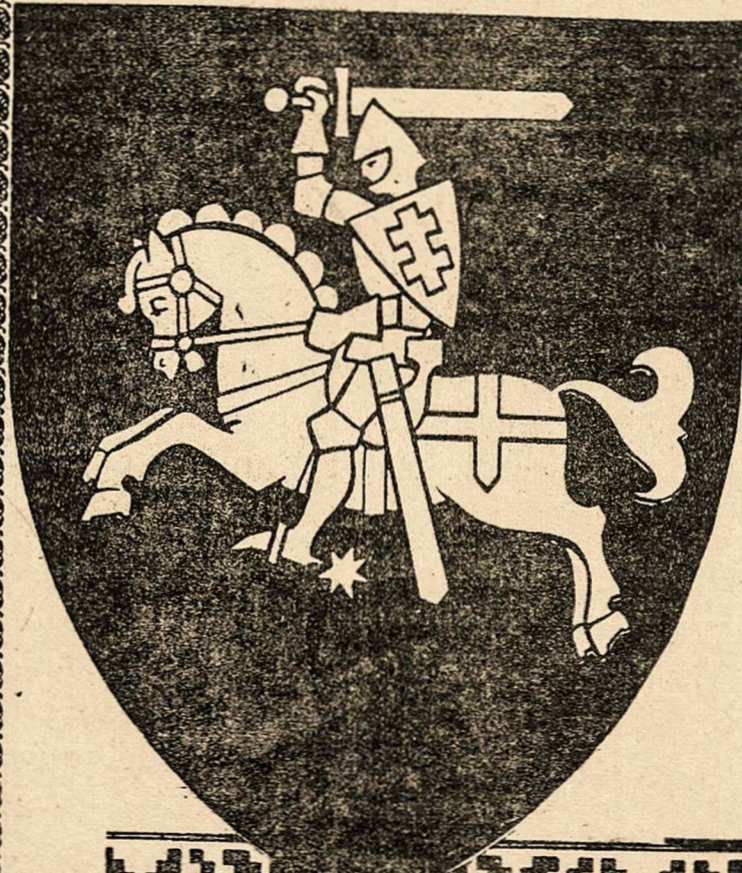
FINANSŲ KOMISIJA

Prel. Pijus Ragažinskas
Jonas Tatarūnas
Algirdas Sliesoraitis

ŠAUKIU LIETUVI BURTIS PRIE LIETUVIO,
IR GYVĄ ŠIRDĮ PRIE GYVOS ŠIRDIES,
KAD TAMSIAME VIDURNAKTY NEŽUVE,
RYTMEČIUI PAKILTUME GYVENTI IR ŽYDĖT

B Brazdžionis

PARDUODAME automobiliams

LIPINĖLIUS

– Adesivos

SKYDELIUS su
grandinėle raktams
(chaveiro com emblema
Vytis e bandeira)

VISKĄ RASITE
ŠV. KAZIMIERO
PARAPIJOS
KLEBONIJOJ

SPORTININKAI

Dėmesio

MŪSŲ ŽINIOS

MIŠRAINĖ

Šiais metais bus ir vėl Imigrantų Sporto Olimpiada.

Visi, kurie praktikoja kokią nors sporto šaką, yra kviečiami Olimpiadoj dalyvauti. Tuo reikalu platesnių informacijų suteikia Vytautas Tumas Tel. 274-2496 arba 228.5148 iki birželio mėn. 30 d.

Olimpiada vyks rugpiūčio mėn. 10 - 26 d. Ibirapueros sporto stadione.

BOM RETIRO

Sta. Inės Kolegijos bažnyčioje, Rua Três Rios, 362, Švenč. Trejybės šventėje, birželio (junho) 10 d., 10,30 val. bus ypatingai atminta **ANTANINA RUDŽIŪVIENĖ**, jos mirties metinėse.

Ligonę motiną, per eilę metų slaugiusi, "Labdaros Būrelio" veikli narė, Marijona Rudžiūtė, iš anksto dėkoja jos motulei atmenantiems ir prašo Mišiose dalyvauti.

KPU

A. BUMBLIS ir jo "BALTICA"

Lietuvių kolonijoj žymus spaudos veikėjas, **ALEKSANDRAS BUMBLIS**, dar sveikas ir drūtas sulaukė 65 metų amžiaus, o jo daug nusipelniusi "BALTICA" mini 40 metų savo veiklos.

Tiek vienam, kiek antram - gili pagarba, padėka ir geriausi linkėjimai.

Naujos statybos Atibajoj: . . .

yra toks sudėtingas lietuviškas valgis. Panašiu vardu galima būtų pavadinti gegužės 27 d. V. Anastacio atšvęstą gimtadienį. Į tą pačią dieną tilpo Šeštinės arba Kristaus į dangų žengimo šventė, Motinos diena, viešų susižinojimo priemonių diena, krikščionių vienybės diena ir kun. S. Šileikos, kuris religiniai tą sritį aptarnauja, gimtadienis.

Dalyvavo koks 50-tis žmonių iš įvairių rajonų. Mišios atlaikytos už gyvasias ir mirusias motinas. Sekė užkandis su tortu, paskaita apie motinas ir nuoširdžiu lietuvišku pasižmonėjimu.

Gimtadienis tęsėsi sukaktuviniškai pargrįžus namo. Atidarė pilna mašina bičiulių iš Pq. das Nações ir Utingos su dovanom ir tortu, su kuriais praleista tikrai smagi valandėlė.

Kun. Stasys, savo ir Parapijos vardu, dėkoja visiems už jų gerą širdį ir dosnumą.

Birželio 17 dieną, sekmadienį, 7,30 val., Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje prieš Mišias bus apeiti "Kryžiaus Keliai", prisimenant mūsų buvusius ir dabartinius kankinius Tėvynėje ir Sibire.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja**DRA. HELGA HERING**
médicaHOMENS - SENHORAS
CRIANÇAS

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

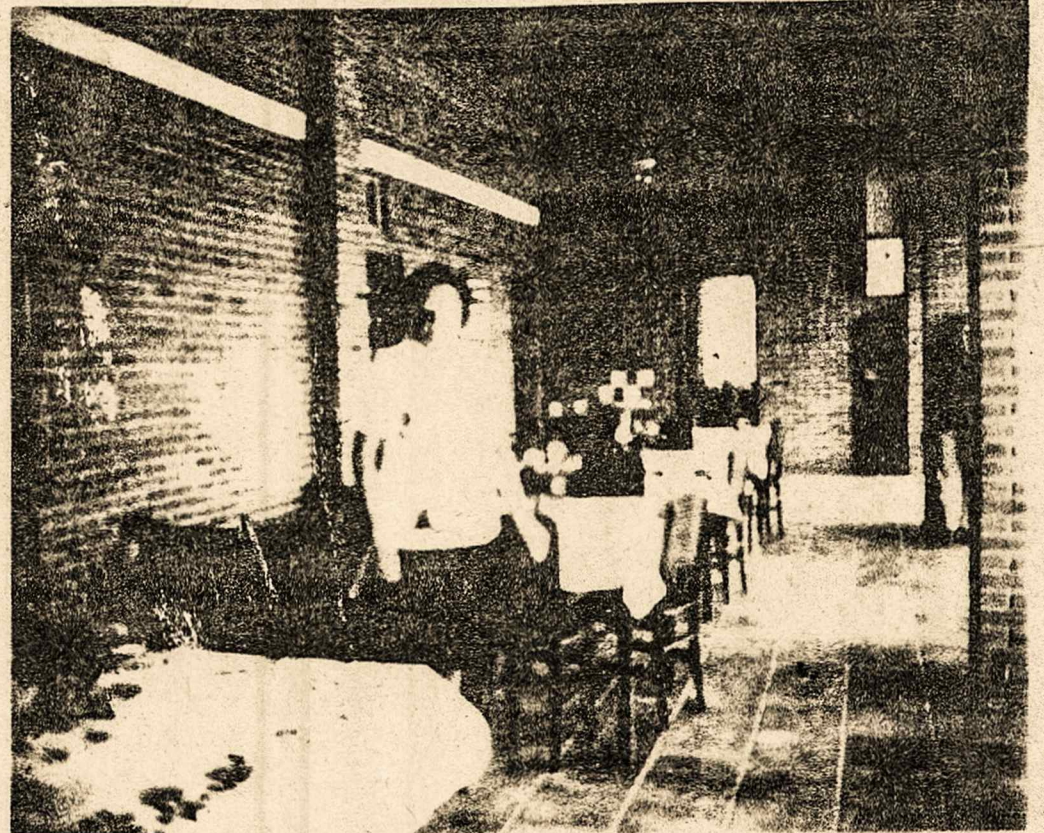
Tel 265.7590

PADĖKA

Širdingai dėkoju prel. Pijui Ragažinskui, kun. J. Šeškevičiui, tėvams Saleziečiams už mano tėvelių, jų deimantinėse vestuvėse pagarbimą spaudoje bei dalyvavimą per Šv. Mišias.

Taip pat dėkoju Šv. Juozapo parapijos chorui už gražų giedojimą. Visiems nuoširdus aciū.

Genovaitė Kutka-Romanoff

Po SVEČIŲ NAMŲ pašventinimo ponia Angelika mielai pavaišins visus svetainės lankytojus.

J. BUTRIMAVIČIUS**ADVOCACIA****CIVIL** - Inventário, Despejo, etc.**COMERCIAL** - Falência, Concordata
Execução, Cobrança, etc.**TRIBUTÁRIA** - Imposto de Renda, ICM, IPI**KALBAMA LIETUVIŠKAI****ESCRITÓRIOS:**Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00Rua Campos Novos, 590 - Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00**DR. ALEKSAS KALINAUSKAS**
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOSInventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo
Crime, Processo Trabalhista, etc.Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e
crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.*Vicente Vitor Banys Ltda.*

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. PrudenteFones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

iš Rio...

J.E. Petraitis

ISKILI LIETUVAITĖ BAHIOJ

JANĖ ŽAIDYTĖ, iš Rio persikėlusį į Salvador (Bahia), kur tęsia savo muzikinę profesiją, dėstydamą muziką Salvadora Katalikų Universitete ir duodama viešų koncertų. Prieš mėnesį duotam piano koncerte išpildė J. S. Bacho, Beethoveno, Chopino bei Villa Lobos parinktus kūrinius.

Pradėjusi muzikos studijas Rioj 1960 metais, užbaigė piano techninį kursą Muzikos Konservatorijoje, tobulindamasi paskui įvairiose kitose muzikos mokyklose bei muzikos dėstyto srityje Rio de Janeiro Pedagogikos fakultete.

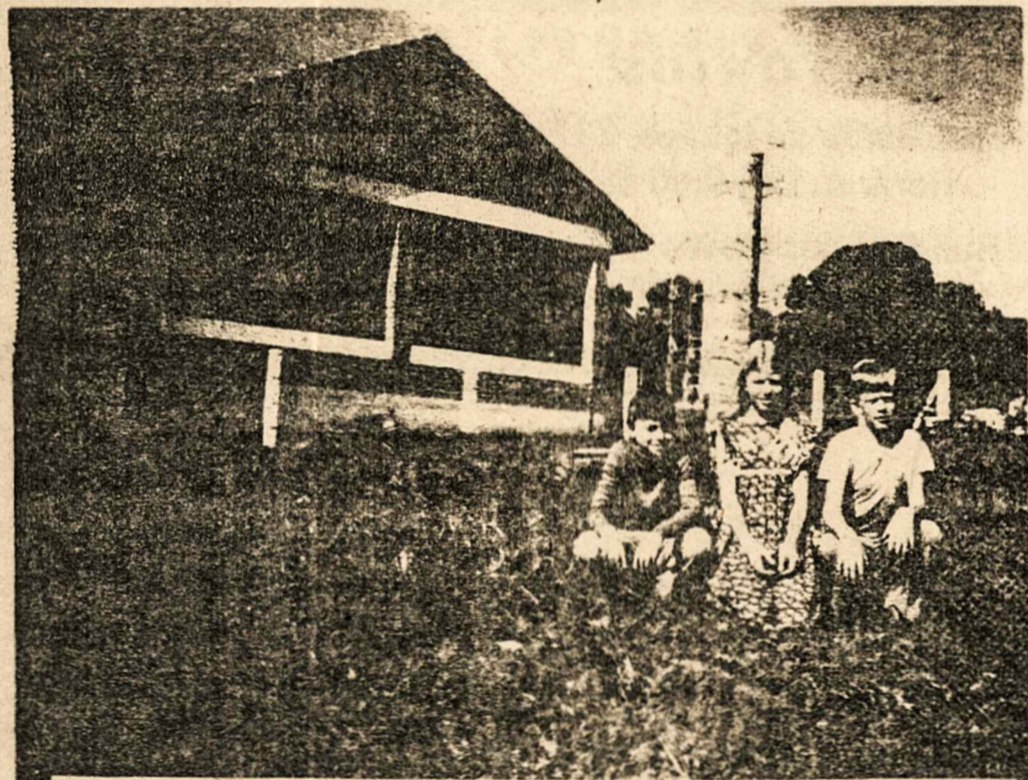
Janė laimėjo kelias premijas, tarp kurių Concurso Lorenzo Fernandes, Concurso Nacional da Escola de Musica, "Revelação musical" jaunųjų pianistų konkurse ir panašiai.

Dabar dėsto kamerinę muziką Salvadora Katalikų Universiteto Muzikos Institute ir duoda fortepiono koncertus, pasireiškdamą kaip gabi recitalistė.

SAJUNGOS BYLA PRIEŠ VILA ANASTACIJOS BŪRELI

Š. m. gegužės mėn. 23 d. įvyko Teisme, Sąjungos užvestos bylos nagrinėjimas. Teisėjas apklausinėjo visus liudytojus iš eilės, pavieniui, tiek iš vienos tiek iš kitos pusės, kas užtruko apie 3 valandas laiko.

Užbaigus liudytojų apklausinėjimą, Teisėjas kreipėsi į abiejų pusių pirmininkus ir advokatus pareiškdamas, jog pradėdant bylos sprendimą, jis nori žinoti ar yra galimybė, abiem pusėm apsigalvojus, rasti bendrą kalbą susitaikinimui, nes Teisėjas mano, jog gali egzistuoti ir kelios organizacijos, bet visus klausimus, jos gali išspręsti taikos keliu, nes visų lietuvių interesai yra bendri. Po to, Teisėjas kreipėsi tiesioginiai į p. J. Antanaitį, Sąjungos Pirmininką, kuris užvedė šią bylą, laukdamas jo pasisakymo dėl galimybių susitarti ir išspręsti bylą taikos keliu. Ponas J. Antanaitis, kaip Sąjungos Pirmininkas, šį Teisėjo pasiūlymą griežtai atmetė. Nebelikus jokios vilties taikos keliu bylą išspręsti, Teisėjas užbaigė nagrinėjimą, paskirdamas šios bylos sprendimą paskelbti š. m. Birželio mėn 19 d., 16 valandą.

Pp Vinkšnaičių baigtas vasarnamis ir vandens bokštas

MIŠIOS UŽ MIRUSIUS "VYČIO" IR "AUŠROS" CHORISTUS

Dešimtajai birželio, Švč. Trejybės šventėje 17 val. buvusieji "Vyčio" choristai ruošia Mišias tiek už Vyčio, tiek už Aušros choro mirusius narius. Kviečiami Mišiose dalyvauti velionių giminės pažįstami, bičiuliai ir visi tautiečiai bendrai, Šv. Kazimiero parapijoje.

Kad garbingasis Vyčio choras, gyvėjęs nuo 1937 iki 1955 m. ir paskui persireformavęs į Aušros chorą, galėtų dailiai išpildyti giedojimą per minėtas Mišias, jo vadovai prašo visų choristų dalyvauti repeticijose, kurios yra daromos Šv. Kazimiero parapijos salėje, kas šeštadienį, 20 val.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJA

VIENA DOSNI SPAUDOS RĖMĖJA

Jai gili padėka ir geriausi linkėjimai.

ML administracija

POPIEŽIUS APLANKĖ ŠV. KAZIMIERO LIETUVIŲ KOLEGIJĄ ROMOJE

Gegužės 6 d. Šv. Tėvas Jonas Paulius II aplankė Lietuvių kolegiją, lankydamas kaimyninę Šv. Antano parapijos bažnyčią. Prie kolegijos durų aukštąjį svečią pasitiko vysk. A. L. Deksnys. Įėjus į koplyčią ir popiežiui besimeldžiant prie altoriaus, kolegijos auklėtiniai ir visi dalyviai, giedojo: „Sveika Marija, Motina Dievo“. Kolegijos rektorius prel. L. Tula, pasveikinęs Šv. Tėvą, supažindino su kolegijos praeities veikla. Po to popiežius pasakė nuosirdžią kalbą. Visi entuziastiškai priėmė popiežiaus priminimą, kad jam šv. Kazimieras yra labai artimas. Šventasis, gimęs Krokuvoje, išvyko į Vilnių, o popiežius iš Krokuvos – į Romą, į Šv. Kazimiero kolegiją.

MIŠIOS

Už Šv. Kazimiero parapijos MALDOS APAŠTALAVIMO mirusias nares bus sekmadienį, birželio 10 d. 8 val. Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

VEIKLOS KALENDORIUS 1979 M.

Gegužės 20 d. JAUNIMO ŠVENTĖ V. Zelinoj, rengia ateitininkai.

Gegužės 27 d. Išvyka į LITUANIKĄ, rengia L. Kat. B-nė.

Birželio 3 d. SIMAS KUDIRKA V. Zelinoj.

Birželio 24 d. JONINĖS Lituanikoj, rengia Braz. Liet. B-nė.

Liepos 15 d. IŠEIVIŲ DIENOS minėjimas Lituanikoj, rengia Br. Liet. B-nė.

Liepos 29 d. ŠV. ONOS ŠVENTĖ ir pietūs V. Zelinoj, rengia L. K. Mot. D-ja.

Rugpjūčio 10–19 d. Pabaltijo Tautų ir kitų imigrantų PARODA Ibirapueroj.

Rugsėjo 9 d. TAUTOS ŠVENTĖ – LIETUVIŲ DIENA Lituanikoj, rengia Br. Liet. B-nė.

Rugsėjo 23 d. PAVASARIO ŠVENTĖ Lituanikoj, rengia Brazilijos Liet. Jaunimo S-ga.

Spalio 12–13 d. BAZARAS ir programa V. Zelinoj, rengia L. K. Mot. D-ja.

Spalio 21 d. SPAUDOS ŠVENTĖ.

Gruodžio 31 d. NAUJŲ METŲ Susitikimas.

Pastaba: Visos organizacijos yra prašomos savo veikimui pramatytas datas įjungti į šį veiklos kalendorių.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietų Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio LAIDA: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukštyje pagal dydį ir dažnumą.

Čekius, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taisyti bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadienį.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiai Redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.